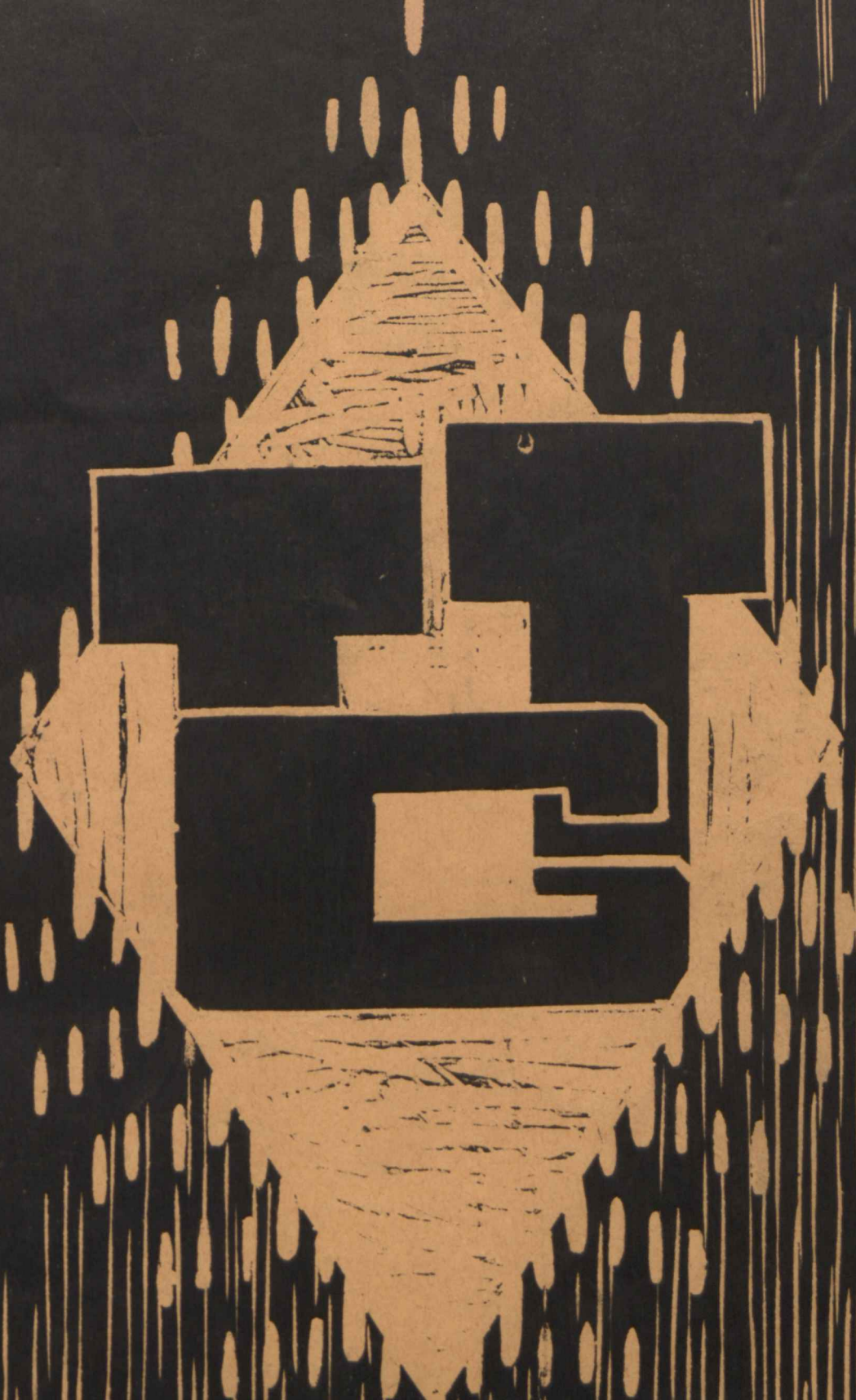

POP
L
A
N
P
J
E

A
J
A
K
I
R

T.T.G.

Nr. 11. Märts 1930.a.

II aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tütarlaste Gümnaasiumi Õpilaspere. Peatoimetaja: Aug. Raud; abi: D. Koppel. Tegev toimetaja: A. Grünverz. Toimetuse liikmed: S. Adamson, A. Hurt, T. Linde, L. Pekk, V. Taadler. Talituse juhataja: V. Käppa. Kaastööd võtavad vastu toimetuse liikmed igal ajal. "T.T.G." ilmub iga kuu 1. ja 15. päeval, väljaarvatud õppetöö vaheajad. Nri suurus vähemalt 16. lhk. Üksiknri hind 25 senti. Tellimisrahad järjekordse ilmunud nri eest tulevad tasuda hiljemalt 8. ja 23. kuupäevaks klassivanematele. Selleks saamiseks ajaks tulevad sisse anda klassivanematele ka uue nri tellimised.

INIMENE OMA SAATUSE LOOJANA.

Kas inimene saab ise oma elu kujundada või juhib kõigi saatusi mõni kõrgem tase, kui seda on inimese oma, seda probleemi ei ole veel keegi suutnud kõigile usutatult lahendada. Ikka tekivad lahkelid selle mõiste kohta. Ügaüks usub, et ainult tema on õige lahenduse leidnud. Võib olla pole ükski lahendus õige, võib olla pole vastav mõte veel kellegi pääajus sündinud. Ehk on meie saatuste juht mõis veel tundmata!

Igatihel peab olema mingi arvamus, mingi eluvaade. Paljud vajavad usku millessegi üliloomulikku, sest muidu kaotaks nende elu oma väärtuse. Juba vanul kreeklasil ja roomlasil olid oma jumalad, kellele fantastilist võimu nad austasid ja kartsid. Inimesed olid nende verejämulistele jumalate kätes nagu tarbetud mängukannid isomeelsel lapsel, kes nad igal silmapilgul ära võib visata, täiesti oma tujude järele.

Kuigi usklikkus meie maal viimaseil aastakümneil on vähenenud, usub veel suurim osa rahvast Jumalasse, kes neile nende patud andeks annab, kui nad äga kahjatsevad kõiki väärsamae ja halbu tegusid, mis nad elu vältel teinud. Nad vajavad kedagi, kelle õlule võivad oma süüteod veeretada. Nad ei taha olla iseseisvad, vabad, sest nad vajavad tuge. Neil ei ole jõudu muidu kiusatusile vastu seista, kui nad peavad end pörguga hirmutama. Kui nad peavad maapääsist elust loobuma, või sihilikult loobudes, trööstivad nad end sellega, et neid teine, palju õnnelikum elu ootab. Vaesed, kes siin maa pääl usuvad Jumalasse, et taevast esikohta saavutada, ei püüagi ise oma saatust kujundada, jättes kõik Jumala hoolde, targutades: "Küll Jumal aitab".

Juba vanasti uskusid Mahedoonia sõdusid, et neile oli saatust ette määratud. Nad läksid sõtta surma kartmata, sest nad olid arvamisel, et surevad sel hetkel, mille saat! määrab. Ka praegusel ajal on inimesi, kes usuvad millessegi üliloomulikku, kuigi just mitte sellesse muinasjutulisse, kõike andeksandvasse Jumalasse, siiski mingisse ebamäärasesse saatuse kohastusesse, mille üle nad meelega järele ei mõtle. Isegi suur Napoleon, kelle nimi elab saama, võibolla isegi tuhandeid aastaid pääle surma, tunnistas, kui kõik ta väed olid löödud ja ainult riismed olid tema suurest, vahvast sõjaväest järele jäänud: "Saatust oli siiski tugevam kui mina!"

On ka selliseid inimesi, kes leiavad toetuspunkti eneses, kes usuvad ainult enesse. Nad ei jää lootma mingi kõrgema võimu abisse, vaid püüavad ise oma jõuga sihti saavutada. Osa neist evib materjalistlikku maailmavaadet. Nad on julged, raudse tahtjõuga teoinimesed, mitte vaiksed kui ka mannotud unistajad. Otsustamise momentidel ei kõhkle nad, vaid tabavad kohe kõige kasulikum tee, kas kuulsusele, rikkusele või millelegi muule, mida ihaldatakse.

Nad ei ole tagasihoidlikud ega vähemõudlikud, sageli ülihindavad nad ennast. Siiski võivad säärased inimesed egoismist haaratud hulljulgusega teha suuri asju. Kui aga loodetud ettevõtlikkus ületab nende töölistel võimed, tuleb paratamata langus. Kas leidub südantlõhestavamalt pilti kui kõrgeima pilvelõhkaja kokkuvarisemine? Siiski enam n mõjuv on varemoiks langev inimene kärisenud hingega. Kohutavalt järsk on kontrast: pingutustega võidetud austus ja armastus, millele järgneb kõiki põlgus, halatsemine ja kaastunne. Kui inimene murdub, siis vaevalt ta veel kunagi sirgub; kui ta aga paindub teiste mõjutusel, saab tast ainult mingi kindla tahteta, lajuta äbarik.

On ka selliseid saatuseloojaid idealiste, kes teevad kõik kõrgete aadete pärast, nad jumaldavad ainult oma ideid ja püüavad neid teostada. Neid, kes suudavad massist üle tõusta, kelle võimed ja vaimuanded on üliinimlikud, neid nimetame geeniusteks. Isikud, kes suudavad massi orjastada oma ideedega, need saavad rahva ebajumalaks.

Inimene, kes ovib raudset tahet, diplomaatilist mõistust, sõdurlikku tegutsemisvõimet, mille kaasas käib onescusaldus, võib kahtlemata oma saatust kujundada, kuid selles see paha seisabki, et inimene ei ovi noistki oeldusist kõiki, mis on elu olulisemaist. On juhuseid, kus inimest tiivustab kaaslase tahe, kaaslase kirglik idee, moodustades küll ise oma saatuse, kuigi teise mõjutusel, nagu see juhtus minevikus kodumaa kangelase Kuperjaanoviga, kes sõdis naise auahnuse tõttu.

"Errare humanum est", ütleb roomlane, mis pole kaotanud oma tähtsust tänapäevani. Inimesed ei kahtle küllalt põhjalikult, ja pisike eksitus muudab asja, kuigi vastutahtmist, sest olu pitsor sisendab hüüde: "Taba momenti!" Inimeste omakasupüüid, ahnitsemine ja hoolimatus katsub neelata kaasaegseid, kus julmad saavutavad sihi ja nõrgemad lämbuvad, sest mida halastamatum inimene, mida vähem unistaja, seda rohkem saadakse olult, seda enam eksploatoritakse teisi. Roomlane lausub: "Fortes fortuna juvat", ent mina ütleksin, et mitte üksnes julget ei aita õnn, vaid seda kes on ühtlasi ka julm.

Inimene otsib elus kui ka surmas õnne. Peaaegu iga inimene taotleb osmajoones õnne ühes egoistlikkude hüvedega, ehkki igaüks omal alal eri eesmärkidega, loomu kohaselt. Ming juhtubki, et inimene osutub oma õnne sepaks, mille kohta massi hääl lausub: "Tal "veab" elus!"

Tugev inimene kujundab mõistusega juhusest oma saatuse (muidugi pole usklitele juhust, vaid ainult "Jumala tahtmine"). Nõrga karakteriga inimest vintsub juhus, röövides talt enoseusalduse, tahtejõu, julguse ja isegi olumõtte kuni ta lõplikult purustatuna hakkub . . . kaob . . .

M. S.

=====

NEISTSIINASEIST LAHKUNUIST.

(Järg).

V lend (1924.a.) - 65 õpilast.

Jälle 2 klassi - a ja b. Üks neist asus praeguses ajaloo-klassis, kus teine, ei mäleta. V-a oli moodustatud peamiselt neist õpilasist, kes tulid T.T.G. algklassidest, V-b aga algkoolidest tulnud õpilasist. Mõlemad veel humanitaar-klassid. Katsume siitki reastaurerida mõnd portreed.

Liina Ani- (alfabeedis esimene) - maaplika, Võnnu poolt; sirge, saleda kehaga, valdeterd, tõsise loomuga, küllalt kindla iseloomuga, Läks varssi pärast kooli lõpetamist nohele ühele rändavale ametmehelo, kui ma ei oksi, siis vist metsa-ametnikulo või ringkonna-valitsejale. Prouana on säilitanud oma sirge joone ja selge ilme.

Elsa Hiop - Helme Patküla Vöndrelt. Ümmargune, tusedavõitu tütarlaps kui marumuna. Juustes punakaskollast. Vaikne, tagasihoidlik, rahulik. Võimetelt keskmine, kuid hoolas. Läks kelleltki märkamata klassist klassi, kuni lõpetas. Edaspidise elukäigu kohta puuduvad andmed.

Ella Horn - linnapreili (õde Selma lõpetas oelmises lennus). Jälle vaikne, tasane, soliid preili. Asjalik toiminguis. Üldilmelt erivarjunditeta.

HUGO RAUDSEPA

"MIKUMÄRDI"

EESTI DRAAMA STUUDIO LAVASTUSEL.

Sellest on tükk aega möödunud, kui Eesti- Draama Stuudio Tartut külastas, lavastades Vanemuise teatris H. Raudsepa komöödia "Mikumärdi".

Igäiks vast mäetab neid "lahinguid" "Postimehe" veergudel, mis löödi enne näidendi Tartu jõudmist. Õige vihaselt tungiti siis H. Raudsepale kallale, eriti kibestunud oli keegi "Homo theatraalis". Ta leidis selle näidendi olevat täiesti pornograafilise, ilma kunstilise väärtuseta, mis kahjulik tänapäeva maitsele, eriti küll noorsoole. Sobimatuks pidas ta ka teose ebamoraalset tasapinda, milles nii palju seksuaalsust, et see kujunevat lausa koerapulmiks.

Et mille see näidend oli tol korral veel "terra incognita", siis arvasin "Homo theatraalise" jutu küllalt usutava olevat. Säärane "üksmeel" aga selgus peagi, nähes näidendi laval, kus "Homo theatraalise" arvustus osutus lihtsalt mahategemisoks.

Hugo Raudsepa "Mikumärdisse" ei tule suhtuda kui reaalelu kujutlusse, sest siin pole katsutuiski ühtki talu kohastada, kuna komöödia koosneb näiliselt tähtsuseta asjust ja juhtumustest, mille väärtust ei pea hinnatama välise vormi järele, seeasemel et leida see, mida H. Raudsepp tõeliselt tahab öelda. Kogu komöödia tundub pikantse jandina, mida läbistavad sädelevad fraasid, huumor ning paradoksaalsus. "Mikumärdi" tuleb võtta kui päevakaja, täis lopsakust ja värviküllust, nii et vahest muutub liigagi lopsakaks, koguni jõhk-raks. Kompositsioon on meisterlik, sisaldades vaatlusi tänapäevast ja kihi-huvest. Nii kohtame tegelasigi kui lõikoid vastavaist kihtidest, igäiks ajades oma poliitikat. Asiolu, et Juhan, esitaks kui diplomaat, teisaks kui haritlane,

---

Enni Häusler - Tartu linna kodanik; Pihkva tänava kandist. Poenelik, sale, hapraimeline, häbelik-sümpaatlik naeratus; pupa kerkis kahvatutele põsenukki-dele alati, kui kõneles koolmeistriga, arutihti läka näolt üleni roosaks. Oli kirjanduslikke kalduvusi, mida väljendas peamiselt kirjatöis. Tagasihoidlik iseloom ei lubanud avalikult küllalt esineda, kuid igakord oli seal, kus oli tunda kirjanduslikku hõngu. Luges hoolega ilukirjandust. Abielus kohe peale kooli lõpetamist kirjanik Mihkel Jürna'ga, kellega kurameeris juba kooliplikana. Praegu Tartus.

Hilda Johanson - jälle siitlinna elanikke. Tüsedakohaline, lüheljas, alaline puna põsil. Raskevõitu edasijõudmises. Koli ringides askeldav tegelane, pärast sedasama Vilistlaskogus. Oli juttu ja lõbusat kõnet, pale naerul. Võrsunud viletsaist oludest, ent see asjaolu ei mõjutanud ometi ta koiduhelgilist ilmet. Kus ja kuidas ta praegu elab, ei tea.

Hildegard Johanson - ka sedasama laadi naerusuine, rõõmus tütarlaps, ent kohakujult vähe pilom ja tunduvalt paendlikum Hildast. Muidu ka raskevõitu tead-miste omandamisega, vähe rüpakas. Käekiri suur, siiraviira lisanditoga. On mehel, laste ema. Mehele sai Pärnusse ühele kooliõpetajale. Sealt siirdus Tallinasse ühes perekonnaga. Kohtasin 1928. a. suvel temaga Elvas. Oli tõmbunud vähe lahjemaks, muidu oli oma olemiselt enam - vähem endine.

Helmi Kanarik - Tartu plika Tähtvere alt. Sihvakas, punapõsoline, näoilmes vähe võõraveresust, Vigur- tüdruk, sõnad parajal kohal. Kirjatöis virtuoos, kuigi vahel lõppes see virtuooslikkus osava kompilatsiooniga. Üks oestikeela kirjatöö enne kooli lõppu oli kombineeritud kokku lause-lauselt Kampmannist, Ridala'st, Tuglas'est ja mujalt, aga eranditult lause-lauselt. Ent teists teis oli ometi oma algupära, mõnikord leidus osavaid stiilivõtteid ja snalisi taba-vusi. Ei tea, kus on praegu.

Aksella Kapsta - Tartust, Päikese tänavast. Lüheljas, pisiplikalik, keha-vormidelt haruldaselt proportsioonis, brünett, veresoonekesed pakitsevalt tui-vil, palged koidupunased, tütarlaps kui vastvalminud meesikas. Tagasihoidlikult temperamentlik, viisakas, parajalt lõbus, kerged tantsujalad. Oli varjatult seda-sama tuld, mis väljendus otseselt öes Berikas (vaata III lend), kuid oli, nagu juba tähendasin, tagasihoidlikum viimases, mis aina tõstis ta sümpaatlikkust.

eelistab talu ühes põllupidamisega, on ülihuvitav näho. Samuti jätab Ants sinna-
nile minemata, kuigi instinkt seda nõuaks, et säästa tuleviku hüvesid, s.o.
kooskõla Maiega ja ta rähaga. Järelikult mõlemad on materjalistid, mis on ju
praegusaja elu nõue.

Alul näib see kõik häatahtliku huumorina, mis on aga maskiks H. Raudsepa
tõelisele sarkasmile kui ka satüürile maksvakorra vastu. Kahtlemata näidend läheb
hiigla menuga, kaasa tõmmates nii intelligentsi kui ka lihtrahva.

Võrreldes Vanemuise ja Draama Stuudio näitlejate mängu, peame eelistama
viimaseid, kuna nende esinemine oli hoogsam, elavam, mahlakam, ning kujud ja
tüübid rohkem tervikulisemad, kusjuures on maksev venasõna: küla leib on ikka
magusam!

Eriliselt ilusad kujud olid A. Mägi Mikumärdi popsi osas ja E. Timm tema
poja Juhani osas. Esimene: kõhetu, tagsihoidlik, orjameelne, kartlik, peremehest-
sõltuv popp, kes saaks nõuab popsisaadust oma peremehe vastu, teine - ülikooli-
haridusega noormees, kaine mõistuseline diplomaat, kes trumpab nii öelda kõik
üle, kuid jääb kimbatusse tütarlapse tuskleva jonnii ees. Tema hüüdlause on:
kelle leiba sa sööd, selle laulu sa laulad. Meeldivaks kujuks osutus peretütar
Maret, keda tõlgitses A. Papp, hämmastades ja külmaverelisusest, ta lavalisest
rahust, seejuures esinedes, ehtsa, karmi talutütrena, vahest küll muutudes ühe-
toonilisoks. Adam Seeliohv, keda tõlgitses V. Alev, andis üsna hästi talumajan-
duse nõuandja tüübi välja, kes veedab lõbusaid suvepäevi kuskil maanurgas,
muidugi parasiidina, kuid kes kardab abielu kui tuld. Väga huvitav kuju oli
Mikumärdi sulane Ants (R. Klein.), kelle ürgsööstlik kilumaripolka vaimustas
teatripublikat, kusjuures ta külahamletlikkus vahest tundus laiakslitsutuna.

Kuramcoris oma aastate noorusest hoolimata juba kooliplikana tantsmeister
Theodor Luts'uga, ja niipea, kui vabanes koolist, abielluski sellega. Edaspidine
saatus on teada: tants igapäev, sõidud Pariisi, Berliini, esinemised filmis jne.
jne. Igatahes erilise saatus. Praegu muidugi ilka veel värske, elav, heas vormis!

Hilda Kruus - Tartu preili. Paraja pikkusega, gratissoosno, ümmarguste
vormidega; brünett plika. Silmis sädelevat, kelmikat tuld. Teravmeelne, andekas,
sõnad tabavad, parajad vastused. Abiellus. Tegelas Tartus.

Hildemant Kuhlbach - Rakke poolt. Kahvatu, tagsihoidlik, armas preili.
Võimotelt keskpärane. Tartust kadunud. Kuulsin, et ka on mehel (vahest siiski
eksin.)

Ida Kõiv - meie ommaja elanik. Tuntud, nähtud kõigilt, välimuse kirjeldus
seepärast ülcarune. Harrastas kõvasti sporti. Õpib ülikoolis ajalugu, varssi
lõpetab.

Aita Kübarsepp - maalt, Varnja või Nina poolt. Jälle tütarlaps a la Aksella
Kapsta, natuke aga pikem ja rohkem täiskasvanud. Elav, lõbus, elurõõmus, alati
heas tujus, naeratlev. Elab Tartus, tudeng. On säilitanud oma elurõõmu ja noorus-
värskuse.

Salme Laiks - pikk, sirge tütarlaps. Näolt vähe klassikalise poole. Põsil
roosat. Julge, teravsõnaline, arukas, olgugi et ei töötanud täie pingo all. Kirja-
tõis vaimukas; oli näha neist elutähelepanekuid. Võis olla lõbus, kui tahtis.
Eriti tuli see ülimeelikult nähtavale lõpp-peol. Kadunud silmapiirilt.

Ellu Lamp - Rannu preili. Erinev karakter. Brünett. Näos tõsis vana-
inimeselikku, ilmes melanholset- flegmaatilikku, olemises rasket roidumust ja
haiglust. Siiski kõige selle juures oli seesmist sügavust, tuumakat omapära. Aväl-
dustes huvitav, asjalik, iseseisev ja mõtterikas. Närvitseva ja ülikorratu
käekirjaga tõi kirjatõis osile orginaalseid ja kaaluteldud mõttevihjeid.
Ringides tegevam liige. Hea ja sümpaatlik seltsiline väljaspool ofitsiaal- kokku-
puuteid. Armastab rõivastuda mustasse ja see rõivastus sobis nii harmooniliselt
tema isikuga. Täielik indiviidum, kelle kohta sobis rahvasõna: Vaga vesi, sügav
põhi."

Glafiira Leismann - kooliõpetaja tütar. Brünett, lokis juuksed, pikk, sale,
plastiline kohakuju. Tagsihoidlik, suursuguse olemisega. Tomas võis rohkem
näha idamaist kui eesti algupärasust, rohkem aristokraatlikku võluvut rahulikkust
kui tahumata eesti talupojalikkust. Kus on praegu, ei tea.

Regina Level, Keete Melts, Hilda Nuuter, Amalie Rosenberg - lustilik,

YASSEN

Samuti laiaaks liitsutud oli Mimm Soekarask, suvitaja Mikumärdil, keda etendas M. Möller, mängides muidu üsna temperamentlikult ja ilmekalt. Ta tütar Silvia, s.o. E. Vaarman, tundus taas päaletükkivana, taotelles praegusaja tütarlapse olemust. Hästi mängisid ka M. Suurallik ja L. Lasner, Mikumärdi tüdruk Maie ja karjatüdruk Emsi, kes oma "Bublitski" leelutamiseiga võitis palju naerulaginaid. Mis puutub Mikumärdi peremehesse Jack Jooramisse, kellena esines R. Opsula, ja ta poeg Ennusse, kelles tunneme R. Kalgi, siis peab ütlema, et nad mõlemad osutasid kahvatuiks. R. Opsula hääl ja figuur ei vastanud Mikumärdi peremehele. Saamatuks ja ebasobivaks jäi ka popsinaine Elts, s.o. V. Ross.

Vaatanata kõigile arvustustele ja mahategemistele jääb ikkagi H. Raudsepa sädelev fraas ja lopsakas stiil võrratuks, ja et tegevus lõpeb "õnneliku" abiellumisega, ongi komöödia lõpp.

S. Vannamb.

=====

Lõbus, taltsutatamatu kamp.

Alla Nõmm - Midagi Ella Lambi taolist, ent siiski mitte Lamp. Brinett küll. Raskemeelne, unisepoolne, jaoti sünge, ent siiski meeldiv kuju.

Selma Oinas - Tartu preili, proua Tuglas'õ õde, samuti riigitegelase Aleksander Oina õde. Kõrge kasvu juures vähe kitsas. Päril blond, kollakasvalkjate kiharatega. Suursugune, iseteadlik, julge ja paindumatu. Tark tütarlaps, kuid ei mõelnudki mängule panna kõiki oma võimisi. Kirjutab "pö sekretarski", kuid tunnistab avalikult, et ei hakka maailmas kunagi sekretäriks; pidas nähtavasti seda elukutsut enda kohta liiga alandavaks. Teadis, mis tegi, hoidis oma mina-lippu kõrgel. Oleks võinud oma isiku maksuma panna klassis, kuid pidas nähtava sti seda otstarbetuks sellises ümbruskonnas, kus viibis. Kooli lõpetanud, astus vist ülikooli, kuid abiellus varssi Eesti Panga Tartu Osakonna abidirektoriga, kes siirdus siit Tallinnasse, kus sai ühe suurema panga direktoriks. Seal elabki praegu Selma Kurvits, sünd. Oinas.

Marta Otsus (pärit Tartust) - ümmargune pall tütarlaps, tragi, temperamentlik. Mustavõrd. Trügis koolist läbi, mis nahiseb. Elab Tartus, vist üliõpilane. Aitab ema, kes äri inimene.

Salme Pahva - maolaps, Marta Otsus'est tunduvalt ümmargusem. Linnalapse lihvita, kuid tõsine toiminime, raskeveo jaoks vastupidav. Lõpetas kooli, hädaldas harva, kuigi sellela päriselt läbi ei saanud. Sai mehele. Kus praegu viibib, pole teada.

(Järgneb)

Alter ego.

=====

Iseennast tunda on suurim kunst.

Elu sarnaneb raamatule: kergemeelsed loevad selle kiirelt lehitsedes läbi, tark loeb seda mõttega, sest ta teab, et ta seda ainult ükskord lugeda võib!

Andestamine on parim kättemaks!

Teravad mõõgad on hädaohtlikud, teravad keeled veel hädaohtlikumad.

Igüks elab ise enesole!

Ära räägi mitte kõike välja, mida sa tead, kuid tea alati, mida sa räägid!

Mida käed ehitanud, võivad käed lõhkuda.

Schiller.

Otsi õnne oma enese südames; puudub ta sääli, siis ei leia sa teda kusagilt.

Inimene eksib niikaua, kui ta tegutseb.

Goethe.

Inimene ei ole iialgi nii kurnatud kui siis, kui ta kas ise palub andoks, või andestab teistele.

J. Paul.

NÕIAORG.

Nõiduslik, tõesti nõiduslik on see org, mis asub selles kohisevas kase-
metsas. Ja tal on ka kaunis kohane nimi - Nõiaorg.

Talvel, kui maad katab pehme lumevaip, on see org peaaegu silmapaistmatu, sest maapiinna ühetaoline värv ei võimalda tõsta ta silmapaistvust. Kui aga laskud alla oru äärt mööda, paistab ta põhjatu sügavana. Nõiaoru põhi on kaetud hõreda põõsastikuga, millest tõusevad üksikud ladvad kaunis kõrgele. Nad katsuvad sirguda pikemaks, et maitsta päikesekiirte mugavaid sülelusi, olles ta sala-pilkude läikivaks peegelpinnaks. Oru ümbrust kattev lumi on puhas ja tasane. Ühtki inimjälge ei näe säääl ümbruses. Mis teebli inimene selles salajases loodusest ehitud nõiaorus! Oleks kui mingi võim, mis inimesi siit eemal hoiab. Kurb on ümbrust katva lume sära. Midagi igavat, monotoonset peitub selles vaikuses, ilusas vaikuses. Kuis sunnib see igauht sammuma mööda aukartuse!

Kuid pikkamisi muutub päike madal rännak, kaob särav lumi maapinnalt, tuleb kevad, paljutootav kevad taimedele ja tervele loodusele. Lauldes ja mitmesugustes värvides voolavad virvendades ojakesed Nõiaorgu.

Kas räägib keegi säääl nii maheda häälega? - Jah, vesi jutustab juttu Nõiaorule; valusaid pisaraid, ojad nõrisesid lume silmadest, ta oli kurb.

Kuis lõbutseb maailm! Kuula!... Puude lehis on salalik kohin. Nende all on ärganud uus elu. Metsas on ju palju loomi, kes igatsesid kevade järele.

Suveöödel säravad kastetilgad, kutsuvad jänuseid end karastama. Kastepisarad ohverdavad end, et täita teisi uue elujõuga.

Võin säääl nii elavalt kujutella näkineide, pääs pärjad kastetilkadest, palmitud nooruse ja värskusega . . .

Kuid vaata, juba on tulnud sügis. Kus on nüüd oru puhas-valge rüüd, mis oli talvel? Orgu katavad vaid koltunud puulehed. Kadunud on ta elupärjast kastetilgad, üksi udu lehvib üle kõige, põimitud läbi igatsusast, ootusist.

Hõbekuu ilustab Nõiaoru veerge. Kobab ümber värvilistes, niiskusest läikivais lehis. Näe, sääält tulevad mahedad kuukiired, sulavad õhus, heidavad rõskele maale jahedat valgust.

Miks on see org just määratud Nõiaoruks?

Oh, ära mõtle seda, inimene! Miks piinad end suure saladuse avastamisega! Ära väsita end, inimene! Sinu näri mõistus ei oska mitte sääarast saladust lahendada. Ära ilmaaegu oma aju vaeva nii mõistmatu mõttega.

Õo on peitnud orgu palju saladusi, on katnud nad kinni niiskete lehtedega. Rebib tuul sinna pääle veel rohkem lehti...

"Nõiaorg, miks ei anna sa välja oma saladusi, miks on su välimus nii sünge?" küsaksin, kuid võimatu oleks tal paljastada oma sügavale maetud saladusi.

Kuula... Õine tuul räägib sulle juttu, tulles minasmaalt. Ta jutustab pisaratest ja kastetilkadest.

L.K.

PEIPSI.

Luuletis proosas.

Sina, rahutu veetilkade hääl,
sind ei või iial ma unusta'!
Südamest võtsid mul rahu
ja matsid ta oma hämmastavasse kohinasse.
Silmilt riisusid läike
päiksetuld kallistades lainete harjul.
Sa võluv, nõiduv Eestimaa
Peipsi!
Sind ei unusta' suuda!

Jalgealune õõtsub ja tantsiskleb su lainete taktis
ja silmad need otsivad su venekilalist randa,
kus sirendab kive... Kirik kalda kõrgendikul,

ja majade rägastik, kuhjatud rannale.
Oo, Peipsi, suained on halastamatud,
nad unavad mu hinge ja kannavad ta kaugele...
Sa võluv, nõiduv Eestimaa
Peipsi!
Sind ei unusta' suuda!

See unelaul, mis laulsid meile sel ööl,
see oli sõnatu helide rida, kutsuv ja ahvatlev,
haaravaim, sügava im kõigest,
mida ei jõudnud takistada kivistki müürid.
Ära kao mu kõrvust, vägeva Eesti järve kohin, ära kao!
Sa võluv, nõiduv Eestimaa
Peipsi!
Sind ei unusta' suuda!

Sa, liivane rand, ära unune ial!
Su valge liiv ja tume nutt - nagu nooruse rutt,
mis kajastus aeglaselt loksutuses
kalda liivas me jalge ees.
Ent ilus oled Peipsi, ilusam kõigest!
Lase lõpmatult inestella end inimlastel,
kel maised mured ähvardavad matta südameid.
Sinu kohinasse mattusid mingi mured...
Sa võluv, nõiduv Eestimaa
Peipsi!
Sind ei unusta' suuda !

H. T.

=====

TARTU TÛTARLASTE GÛMN.KLASSIDE VALITSUSTESSE VALITUD ÕPILASTE

NIMESTIK.

V-a kl.

Kerda Kink (klassivanem)
Härta Pruuli (kirjatoim.)
Ella Jüriado (laekur)
Ellinor Kullak (hariduse juht)
Ellinor Koorm (korraalvur)

V-c kl.

Linda Pekk (klassivanem)
Helmi Taska (kirjatoim.)
Linda Niggol (laekur)
Johanna Kaarna (hariduse juht)
Tooni Jürgenson (korraalvur)

IV-b kl.

Leida Roose (klassivanem)
Eugenie Liping (kirjatoim.)
Elfriede Mölder (laekur)
Linda Kutsar (hariduse juht)
Adele Nagel (korraalvur)

III-a kl.

Hele Liiis (klassivanem)
Tamara Birkenthal (kirjatoim.)
Aino Barbits (laekur)
Niina Ratasep (hariduse juht)
Valli Trelin (korraalvur)

V-b kl.

Hilda Toom (klassivanem)
Elfriede Jaks (kirjatoim.)
Aino Grünverk (laekur)
Friida Hurt (hariduse juht)
Eliise Bruus (korraalvur)

IV-a kl.

Olga Mladov (klassivanem)
Hilja Sild (kirjatoim.)
Salme Kuulberg (laekur)
Salme Saak (hariduse juht)
Linda Tallmeister (korraalvur)

IV-c kl.

Endla Sule (klassivanem)
Maret Tuttelberg (kirjatoim.)
Aime Paldrock (laekur)
Linda Râpin (hariduse juht)
Hildegard Rehedaar (korraalvur)

III-b kl.

Almeeta Lumi (klassivanem)
Ursula Kirotar (kirjatoimet.)
Aino Anslang (laekur)
Meeta Lomp (hariduse juht)
Virve Mârtin (korraalvur)

III-c kl.

Amanda Kaiv (klassivanem)
Leili Laumets (kirjatoim.)
Virve Mõru (laekur)
Endla Madrats (hariduse juht).
Hilja Juudas (korralvur).

II-b kl.

Helene Valdin (klassivanem).
Mary Post (kirjatoim.).
Helmi Hendrikson (laekur).
Meita Abram (hariduse juht).
Leida Päärend (korralvur).

I-a kl.

Salme Anso (klassivanem).
Hilja Neumann (kirjatoim.).
Koidu Reinhold (laekur).
Laine Töldsepp (korralvur).
Elsa Matsen (hariduse juht).

II - a kl.

Juta Otsason (klassivanem).
Jenny Imma (kirjatoim.)
Nadja Vaat (laekur).
Maimu Epler (hariduse juht.).
Erika Krupp (korralvur).

II-c kl.

Meta Vahlberg (klassivanem).
Alice Meyer (kirjatoim.).
Gerda Virks (laekur).
Helene Volmer (hariduse juht).
Helene Kons (korralvur.).

I-b kl.

Helmi Randsepp (klassivanem).
Armilda Luga (kirjatoim.).
Aino Kõve (laekur).
Maie Kimmel (hariduse juht).
Selma Kymmell (korralvur).

I-c kl.

Koidula Kustlov (klassivanem).
Linda Lill (kirjatoim.)
Larissa Kallas (laekur).
Gertrud Moor (hariduse juht).
Endla Jugar (korralvur).

=====

KIRJANDUSRINGI KIRJANDUSÕHTU 6.III.1930.a.

Saal - igapäevane nagu alati. Võred lampide ümber, "trellid" akende ees, kujud "troonilt" tõugatud. Oleks meeleldi tahtnud näha saali natuke pidulikumana.

Akadeemiline veerand. Saali on kogunenud võrdlemisi arvukas kuulajaskond.

Kirjandusõhtu avab dir. J. Roos lühikese, kuid hoogsa kõnega. Teisena kõneleb mag. J. Aavik eesti ajaloolise romaani tähtsusest ja väärtusest. Eesti kunstiväärtusliku ajalooline romaan on alles kirjutamata, meil puudub veel säärane teos kui Flaubert'i "Salambo". Siiski ei saa eitada ka eesti olemasoleva ajaloolise sisuga jutukirjanduse teatud väärtusi: nii on tal olnud suured teened eesti rahvustunde ärkamisel ja säilitamisel. Eesti ajaloolise jutukirjanduse suuremale osale ei või läheneda tänapäeva mõõdupunga, teda tuleb võtta kui muinasjuttu täiskasvanuile, ja sellisena täidab ta oma otstarbe. E. Vildo "Mahtra sõda" on tõsine realistlik töö, kuid kannatab kompositsiooni puuduse all.

Kõnele järgneb prl. T. Jakobson'i meeleolurikas klaverisoolo.

Selle järele kõneleb pr. A. Suits A. Järnefeld'i uemast, biograafilise laadiga teosest "Minu vanemate romaanist", Pr. Suitsu kõne oli peamiselt selle huvitava ja omapärase teose sisu kokkuvõtte. Ilmub peagi "Loomingus".

Kavas ettenähtud Peet Vallaku novelli ettekanne jääb ära, kuna autor pole ilmanud kohale. See sünnitab teatavat pettumust. Selle asemel kõneleb dir. J. Roos eesti kõige vanemast raamatust, mis on pärit aastast 1535 ja mis on nii siis umbes 100 aastat vanem eesti senisest kõige vanemast raamatust.

Järgmisena esineb II-a kl. õpilane M. Epler deklamatsiooniga: A. Kitzberg'i "Karbuse kauplemine". See hoogne ja osav ettekanne tekitab kuulajaskonnas lõbusa tuju.

Pärast kirjandusringi juhataja M.Kimmeli lõppsõna lahkutakse.

Õhtu jättis tuseda ja soliidid mulje. Osavõtjaid - omi ja võõraid - oli kolmveerand saali.

=====

T.T.G. vil! KOGU PIDU-ÕHTU 8.III.30.

Vilistlaskogu korraldas oma kinnise peo-õhtu kooli ruumes. Juba nädal varem võis näha vilistlaste elavat askeldamist kooli ruumes, eriti aga kantselei eesruumis. Oli tunne, et pidu kujuneb suurejooneliseks, ent tuli vähe pettuda, sest väljakuulutatud ajaks peo-õhtul oli tulnud küll keskmine kogu vilistlasi, võõraid aga väga vähe. Tuli viivitada ja oodata ligi tund enne kui tehti algust kavaga, ja siiski oli publikut vähe.

Esimesena laulis Vilistlaskogu laulukoor kolm laulu Hr. A.Nieländeri juhatusel, mis õnnestusid kahtlematult; tuli isegi korrata. Sellejärele kandis ette vil! Kuusk kolm klaverisoolot - ka rahuldavalt. Kolmandaks deklameeris A.Saar, milline ettekanne leidis sooja vastuvõtu. Neljandaks oli hr. M.Slatkin'i tšellosoolu, mis osutus tõsiseks väärtuslikuks palaks ja mis sai tormilise aplodeerimise osaliseks. Pealeselle tantsis vil! A. Peipsi küllalt õnnestunult.

Väikese vaheaja järele laulis hr. Lipp 3 laulu. Juba Lipu isik on mõjuv. Ühes oma kaunite, hoogsate lauludega viis ta publiku suure vaimustusse, mille tõttu pidi laulma veel lisanumbrigi. Järgnesid hr. Adra deklamatsioonid, mis õnnestusid ja tõid isegi publikule südamlikku naeru. Siismängis vil! T. Jakobson tugeva klaveripala, laulis vil! L.Patrason kaks laulu ja lõppeks tantsis vil! P.Lindenau kaks tantsu, kelle mõju võib juba ettegi arvata. Aplodeeriti järeljätmatult.

Sellega oli eeskava läbi, mis osutus hääks, vägagi hääks, hoolimata sellest, et ta koosnes vaid soolonumbrest. Iga ettekanne oli nii õnnestunud, et ei jätnud soovida midagi.

Lühikese vaheaja järele algas tants. Saal oli ilupuudega lihtsalt dekoreeritud, ent parimaks dekoratsiooniks olid vilistlaste uhked tualetid. Õhkkond muide oli kodune.

L.P.

=====

T.T.G. KIRJANDUSRINGI REFERAAT-KOOSOLEK.

Reedel 28. veebr. k. 6. p.l. oli T.T.G. Kirjandusringil referaat-koosolek. Refereeris IIIb kl. õpilane S.Vannamb teemile "Haritud ja intelligentne isik". Referent esitas selle isiku kirjeldamise puhul rea nõudeid nii hariduse kui ka makeeride suhtes. Referaat oli huvitav ja leidis suurt poolehoidu arvukalt kuulajaskonnalt. Oponeeris III-b kl. õpilane M.Suits. Vaidlused kujunesid elavaiks, millest võttis osa ka õpetajaid.

=====

T.T.G. ENESEKASVATUSE-RINGI VAIDLUSÕHTUD.

T.T.G. Enesekasvatuse-ring on pidanud järgimööda paar vaidluskoosolekut teemile "Kas olla idealist?" Küsimuse algatajaks oli ajaloo-õpetaja hr. J.Konks. Oli seatud üles terve rida eripunkte vaidluseks, mis võtsid tugevasti aega, sest küsimus on praegusel majanduslik-realistlikul ajajärgul väga aktuaalne. Nii tekitas küsimus: kes on idealist? kokkuvõtlikul defiinimisel suuri vaidlusi. Õpetajaist võtsid sõna prl. S.Pruuden ja hr. A. Raud, kuna kõigi kallalekippumiste osavaks barööri jaoks oli õp. hr. J.Konks. Vaidlus selle küsimuse üle jäi veelgi pooleli ja jätkub edaspidi. Arvatavasti ei jäta õpilased huvitavat vaidlust kasutamata.

=====

T.T.G. Reaalteaduste-ring

on hakanud korraldama asjast huvitatutele fotograafia-kursusi, mis olid ammu juba ringi tegevuskavas. Aparaat on ostetud kooli poolt - mitte just suur; ülesvõtted paraja postkaarti-pindalaga. Kursuste juhatajaks on endine õpetaja prl. Linda Luiga. Osavõtjaid kursustest on paras jagu, kuid võiks veelgi olla rohkem. Füüsika õp. F. Laarens demonstreeris aparati kolme ülesvõttega V-b klassi õhtu-söögil-klassiõhtul 11. märtsil.

=====

V-b KLASSI ÕHTU (11.III.30.)

Ja ta tuli siiski, see õhtu, millest olime unistanud juba kolm aastat. Tuli nii suurte ootamiste järele, ent siiski nii ootamatult. Miks? - Vist küll sellepärast, et see nii oli algupärane ja huvitav. Või tuli see meie klassi üldisest iseloomust? - Mine tea. Igatahes tuli ta ja tõi endaga üleva meeoleolu ja palju elevust.

... Iga uue külalise saabudes omandas jutuaajamine lõbusama ja kergema tooni, ja varsti kajastab meie väikene, ent kodune toakene naljaküllasest vestlusest. Mindi lauda. Hr. dir. Roos pidas sütitava kõne ja peagi kostis vägev laul tõesti tammehiie kohinana, nii nagu klassivanem Toom seda omas tervituskõnes oli soovunud. Ja kui ka klassijuhataja hr. Merits kõigile hääd meeoleolu ja kodusustunnet soovis, näis see minuti päält täituvat. Särasid silmad noorustules ja hoogne naeruvihm ületas nugade-kahvlite väikse krabina.

Tuju aga tõusis... Lauast lahkudes keerlesid nii õpetajad kui õpilased tantsus ja mängus.

Plahvatus, naerulagin, magneesiumi suits - olime jäädumustatud ülesvõtte plaadile. Oo lusti, oo rõõmu - ja - oo õnnetust, sest enne kui saime arugi, oli kellaosut läbistanud miinimumpiiri - üheteistkümmet.

Käepigistused, viimsed lahkumissõnad, naeratused ja - juba puhkasimegi voodis teki all, kuna armsad mälestused kerkisid möödunud õhtust ja südamesoppi tekkis vaikne soov: o mihi practeritos referat si Jupiter annos!

A.G.

=====

SPORDIRINGI KAUAEGNE IGATSUS

on nüüd täitunud: sportlased on saanud oma võimusesse koolisaali - käsipalli jaoks. Lampidele on tehtud ümber kõvad raudkorvid, mis meistrite poolt tugevate kruvidega on kinnitatud lae külge - vist küll jäädavalt. Kujud, mis ehtisid aktuse-saali, on paigutatud laiade teistesse ruumidesse, kappide otsa ja mujale, kus juhtus. Akendele on ette asetatud traatvõred. Endise direktori piltki on kadunud seinalt, rännanud kolikambrisse. Varssi ilmuvad mustad laigud laele, seintele pallilt.

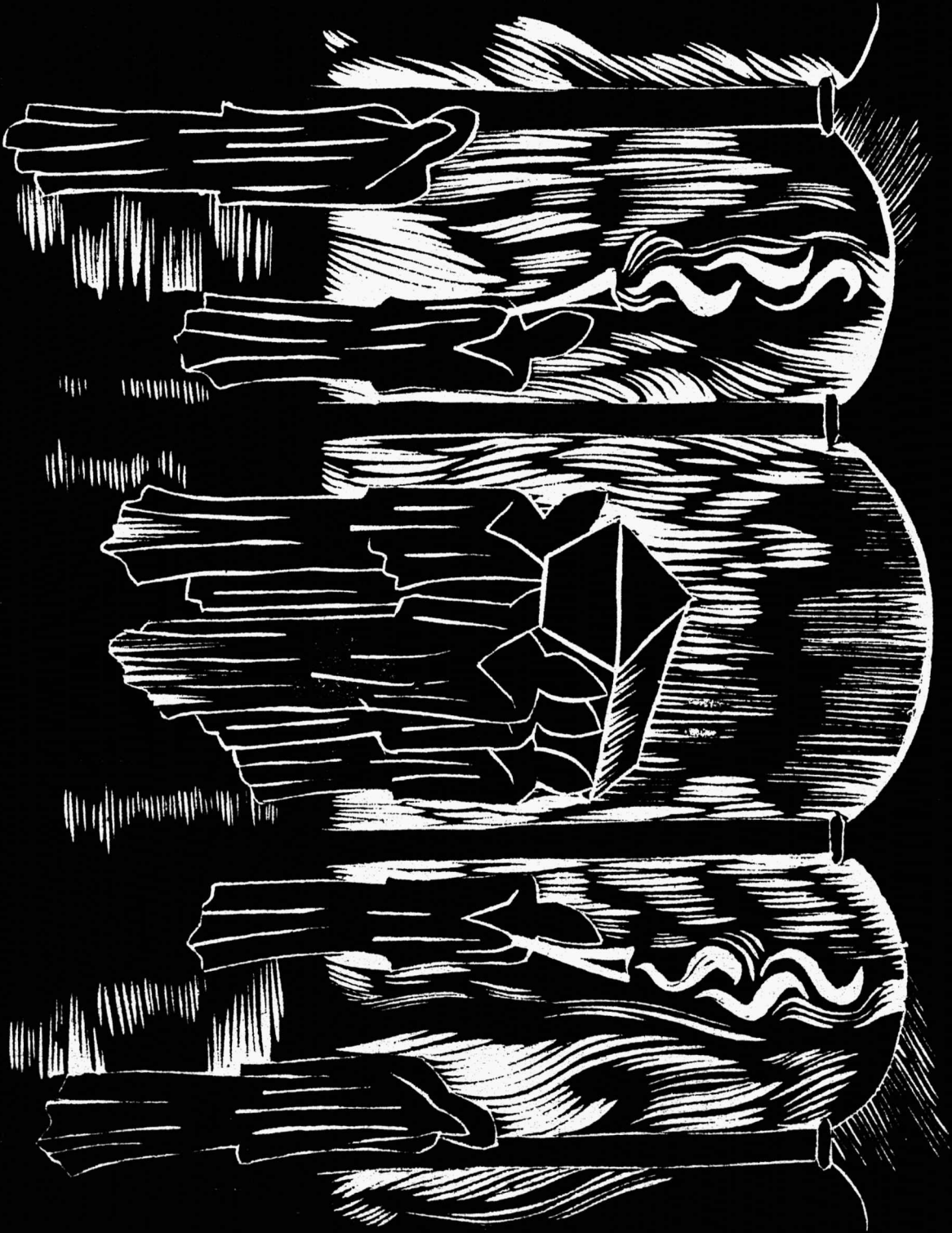
On selge, et koolisaal on kaotanud palju oma suursuguselt ilmelt. Teisest küljest on aga jälle loodud soodus võimalus spordiharrastajatele teotsemiseks, eriti talveti, kuna suveti võib ju taguda palli õues.

Saali sportlaste kätte andmisel on pikem eellugu. Oli tugev vastupanu nende poolt, kellel oli südames aktuse-saali ilu. See heitlus on nüüd lõpnuud spordiharrastajate võiduga vastaspoole järeleandmise tõttu.

Ühtlasi laseb lootust see asjaolu, et siit peale Spordiringi elus algab uus tõusev ajajärk. Spordiringile on palju kallale kiputud ringi passiivsuse ja organiseerimis-kõhetuse suhtes. Meie kooli sportlased on pidanud leppima teiste koolide sportlaste kõrval ikka viimaste kohtadega, eriti käsipallis. Ja meie sportlaste peavabanduseks on olnud ikka harjutussaali puudus, milline põhjus on täiesti usutav. Kuid nüüd on see põhjus kõrvaldatud.

Jätkugu siis sportlastel jõudu edaspidiseks energiliseks teotsemiseks. Kadugu vilets viirelemine ja asemele asjugu hoogas ja julge tegelemine! Ka ringi seesmine organiseerimine tervenegu, tulgu elu ringisse!

Marche funebre

Koolisaal on muutunud nüüd elavaks tegelemiskohaks. Niipea kui tundidest vabanetud ja lõunal käidud, on grupid vahelduvalt palli löömas. Ka pühapäeviti pole pallil puhkust. Mängijate hulgas on näha vilunumaid gruppe, kes on enne juba harjutanud, kuid suuremalt jaolt on algajad, kes ei saa kuidagi palliga hakkama, olgu siis et pall otse nina ähvardab lõhkuda. Alalõpmata käib pall põrandale. Kuid küll vilutakse.

Õpetajategi grupp on moodustamisel. Tulevad platsi mees ja naisõpetajad, õpetajate abikaasad - naised ja mehed. Eks neilgi ole alguses tegu küll, enne kui pall korrapäraselt hakkab lendama käest kätte.

13. märtsil pidas Spordiring koolidevahelise huviõhtu ettekannetega ja kõnedega spordi tähtsusest.

=====

T.T.G. Spordi-tingi Huvi-õhtu.

13. märtsil kell 5.p.l. korraldas spordi-ring huvi-õhtu. Õhtut võib lugeda täiesti kordaläinuks, sest kava leidis huvi rahkearvuliste külaliste hulgas. Kavas oli ettenähtud hr. A.Kalamehe referaat "Spordi arenemisest" valguspiltidega, mis kujunes väga huvitavaks. Pääle referaadi olid ettekanded oma õpilastelt: võimlemine, plastika ja klaveri soolo.

Järgnesid seltskondlikud mängud, õpilase M. Jakobson'i juhatusel. Alguses tundus mäng vähem igavana, kuid lõppeks kujunes kaunis elavaks. Kell 9 lahkusid külalised.

L.N.

=====

Kunsti-tingi üldkoosolek 14.III.30. k.18.

Päevakord.

Avamine.
Põhikirja kinnitamine.
Revisjoni komisjoni aruanne.
H-ra J.Pütsepa referaat "Maitsest" (järg.).
Läbirääkimisi.

Kunsti-tingi üldkoosoleku avab L.Pekk ning selle järele algab põhikirja ette lugemine ja parandamine. Kunsti-tingi juhatus leidis tarviliku olevat põhikirjas ette võtta mõningaid parandusi, sellepärast töötas juhatus läbi ning pani üldkoosolekule kinnitamiseks. Mõnes üksikus punktis tehakse parandusi mille järele Kunsti-tingi põhikiri vastu võetakse hääle enamusega. Peale selle loetakse ette revisjoni komisjoni aruanne. Sellele järgneb hra J. Pütsepa referaat "Maitsest", mis on õieti järg.

Referaat on huvitav, võetakse sõna ja vaieldakse. Hilise aja pärast ei saada referaati lõpetada, vaid järgneb lähemal ajal. Läbirääkimiste all sõna ei võeta mille järele koosolek lõpeb kell 20.

M.J.

=====

"T.T.G." KAANEILUSTIS.

Teatavasti hakkab sellest nrist peale ilmuma "T.T.G." kaantega. Selleks oli välja kuulutatud kaaneilustiste võistlus.

10.veebr. oli kaane ilustiste valik. Züriiks oli Kunstiringi juhatus, ajalehe peatoimetaja härra Aug. Raud ja Õpilaspere venem.

Võistlusteid oli sisse antud kaheksa. Esimesena tulid arvustuse alla V-c klassi õpilase A.Saare tööd. Tema oli sisse andnud kolm tööd. Esimest, märgusõnaga "Kirjak", võib tarvitada plakatiks, kuna kaane jaoks on liiga mustiline. Kompositsioonilt on ta häa. Teine töö, märgusõna all "Bibi", on lähedalt vaadatuna igav, kuna ajakirja kaas peab olema nii lähedalt kui ka eemalt vaadatu-

na huvitav. Kolmas töö, märgusõnaga "Mina ise", on suure ornamendiga, otstarbetud pinnad teevad töö kirjuks, kuid see viga on parandatav, kuna töö ise on üldiselt rahuldav.

IV-c klassi õpilase A. Paldrocki töö on vastuvõetav parandustega. Töö jätab üldiselt häa mulje.

I-a kl. õpilase E. Mitra töö on kompositsioonilt rahuldav, kuid nõuab tehniliselt viimistlemist. Kuid temalt võib lasta tulevikus nii mõndagi.

IV-c kl. õpilase H. Rehesaare töö on lihtne, kuid kohane kaane ilustuseks.

II-a kl. õpilase E. Manna töö jätab rahuldava mulje, ainult kompositsioonis tuleb teha väikesi parandusi.

I-a kl. õpilase L. Vesmann'il töö on väga maaliline ja romantiline, kuid ei ole häa kaane ilustuseks.

Kokku võttes jätsid tööd häa mulje, kuid iga juures tuleb ette võtta väikesi parandusi.

Auhinnad määrati A. Paldrock'ile, H. Rehesaar'ele, A. Saar'ele ("Mina ise") ja Manna'le.

Ükski kavand polnud parandusteta vastuvõetav ja sellepärast otsustati anda ülalnimetatutele võrdsed auhinnad a 3 kr.

Käesoleva nr. kaaneilustis on H. Rehesaar'elt.

M.J.

VASTUSEKS V.-le ENESEKASVATUSE-RINGI ASJUS.

Vastuseks V.-. kirjutusele T.T.G. Nr. 10-das lubatagu mul avaldada järgmist. Teen seda V.-. tarvitatud punktide järjekorras.

1. Esimesele süüdistusele, koosolekutest pole õigel ajal teatatud, vastan et mõlemate kõne all olevate koosolekute kuulutused vähemalt kaks päeva rüppusid mustal tahvil, ka oli neist teatatud õpilastele kogumise ajal saalis. See, kes sellest huvi tundis, -- kuulas, kes ei, sellel libises see loomulikult kõrvadest mööda.

2. Punkt teine, milles V.-. selgitab oma sõna "kuuldavasti" tarvitamist, ei vaja minu poolt enam mingisuguseid täiendusi.

3. Etteheitele, milles puudutatakse kooliruumide kasutamist, ei ole V.-. minu kirjutisest T.T.G. nr. 9-das punkt 3.st mitte õieti aru saanud. Ma mõtlesin siin ühiselt teise kooliga korraldatavaid ettevõtteid, mis vajasis suuremaid ruume kui tavaline klass. Esialgne kavatsus oli koosviibimist oma kooli ruumides korraldada. Selgus, et meie kooli saal, nagu ta sageli nii ka sel korral, oli kinni ja tuli ühiseks koosviibimiseks tarvitada teise kooli ruume. Oma õpilaste vahelised koosviibimised, samuti juhataste koosolekud, mis on peetud teiste koolide juhatastega ja kus on tarvis vähemaid ruume -- klassi, on olnud alati meie kooli ruumides.

4. Oma välistegevusega ei ole Ek.-r. tahtnud kasvatada teisi, nagu seda ette heidab V.-., küll aga on tahtnud astuda kontakti mõtteosalistega.

5. On vale arvamine, nagu peaks Ek.-ringil, kelle pääülesanne oli õpilasi kasvatada, olema silmaga nähtavam mõju kui teistel ringidel. Ek.-ringi töötulemused ei saagi olla nii silmanähtavad nagu näit. kunstiringi töö tulemused (joonistused, plastika, laul jne.). Kõikide teiste ringide töötulemused on paratamatult silmanähtavamad ja käegakatsutatavamad, mis oleneb juba ringide ise loomast. Kasvatuse mõju ei aina end kohe järgmisel päeval tunda; kasvatavad meid ju 30 õpetajat, kes hoolimata kõigist püüetest vaevalt jõuavad niisugusele olukorrale, kus neil enam midagi meie kasvatuse alal teha ei oleks. Need, kes õpivad kasvatusteadust, teavad, kui sageli rõhutatakse kasvatuse raskusi, kus peab olema kannatust ja taht.

6. Punkt 6-le kui nimetule süüdistusele ei pea ma üldse tarvilikuks vastata.

A. Kull, Enesekasvatuse-r. juhataja
Toimetuse järelmärkus. Kuna mõlemad pooled on saanud "T.T.G." voergudel piiramatult kaks korda selles küsimuses sõna, lõpetab toimetuse käesoleva kirjutisega vastaspoolte vaidlusel, lootes, et (kui seda tarvis) nad leiavad ka teisi teid küsimuse lahendamiseks.

KÄIVAD RINGI VISAD KUULUJUTUD.

"T.T.G." pressi-pällist, mis tahetakse korraldada pärast ülestõusmise-püha vaheajaga. Ohtu oleks kostümceritud pall vahelduvate ettekannetega laval. Tõotab saada väga huvitavaks.

Samuti on kuluarides kõnet-mn. ajakirjanikkude klubi asutamisest, mis tahab koondada enese ümber "T.T.G." kaastöölise ja asjast huvitatute pere. Klubi koosviibimisel arutatakse ajalehe sisusse puutuvaid küsimisi, tutvustatakse liikmeid luule- ja proosatehnikaga, stilistiliste ja poeetiliste võtetega, kirjanduse liikidega jne.

Peatselt tahetavat esineda klubi põhikirjaga pedagoogika nõukogus ja õpilaspere esinduses.

Hajameelsus.

Koputatakse kabineti uksele. "Tere!" hüüab kõva häälega töösse süvenenud laua taga istuja selle asemel, et hüüda: "Sisse"! Tulija avab ukse ja ütleb muheledes: "Tere, tere!" Laua taga istuja ei vasta seekord midagi - tal on piinlik.

Suvisaks läheb mõtetes postile järele. Jõudnud postkontori eeskotta, koputab - vastust ei tule. Koputab teist korda. Seest on kuulda naerukihinat. Tulija taipab eksitust, väljub hiljukesi eeskojast, teeb tänavaid mööda mõne ringi ja tormab siis hooga postkontori uksest sisse.

Muusikamees, kelle teenistuskohaks on Paide, sõidab Elvast rongiga Tartu poole. Ta tahab peatuda päev otsa Tartus, et külastada oma naist ja siis edasi sõita oma teenistuskohata. Teel tekivad talle pähe mingisugused huvitavad helitöö-motiivid. Ta süveneb niivõrt nendesse, et ei pane tähelegi, et on möödunud Tartu. Peab maksma rongisaatjale "jänese" trahviraha. Sõitnud Tabivereni, ootab uut rongi Tallinna poolt, et sõita tagasi Tartu. Sõidabki tagasi, ent teel kordub endine lugu. Maksab jälle trahviraha. Tuleb minna maha Nõo jaamas. Igaks juhuks võtab ta siit pileti Paideni. Ja oligi õnneks, sest ta ei ärganud enne oma mõtiskelust, kui konduktor küsis Jõgeva pileteid. Kihutaski otsejoones Paidesse. Seiklused teel olid aga peast eemaldanud uue helitöö motiivid.

Õpetaja läheb klassi, tahab kirjutada klassi päevaraamatusse tunni ainet, millele loomulikult peab järgnema õpetaja allkiri. Käsitusele pidi tulema Juhani Aho. Õpetaja kirjutab aga kõige külmema rahuga päevaraamatusse ainult: Ed. Aho. (Õpetaja nimi oli Eduard.).

Õpetajal on paar vaba tundi. Läheb oma ametivenna poole, kes elab kooli läheduses, viskab kuue seljast ja lubab enesele väikese puhkuse. Ärkab viimasel momendil, kuid jõuab siiski õigeks ajaks tundi. Tunnis hakkab otsima taskuraamatut, et panna numbraid, kuid leiab kõiksugu võõraid asju taskust, mitte aga oma taskuraamatut. Siis alles märkab, et on pannud kogemata selga ametivenna kuue. Nüüd on tal ka selge, miks klass on seekord liiga rahutu ja viimase toiminguga puhul turtskab naerma.

Dr. M. Veske hajameelsust on palju anekdoote. Üks on järgmine:

Sõbrad tahtsid, et dr. Veske võtaks naise. Kuulasid pruudi valmis ja tegid kõik muud korraldused ära. Dr. Veske pidi ainult vormiliselt kosja-visiidi tegema. Dr. Veske oli nõus kõigega. Kuid jõudnud pruudi koju, märkas ta, et oli

tõmmunud vesti peale ainult palitu. Palitus oleks olnud piinlik õhtulauas istuda, vesti väel veel piinlikum. Ta vabandas ja lahkus pruudimajast. Dr. Veske naitumisest ei tulnud seekord ega edaspidigi midagi välja. Ta surigi poissmehena.

=====
Kirjavastused.

L.P. Luuletehniliselt lonkab; võimata ka parandada. Ei ilma. Tuleb võtta luuletehnika tunde.

H.T. Avaldame märkusega "Juuletis proosas", kuid luuletehniliselt ka kehv. Üldse on väljenduslik külj kohmakas.

Aino H. : Jääb reservi.

Mõtteterade saatjaile: Ilmuvad vahetäidetena, kus ruumi jätkub.

=====
Toimetuse teateid.

Käesolev number hilines selle tõttu, et tahtsime saata selle müügile ühes kaanega. Kaaneilustiste hankimine, klisheede lõikamine ja trükkimine võttis aga aega.

Eelmiste numbrite hilinemine oli tingitud sellekohase paberi puudusest, mida Tartus ja ka Tallinnast oli raske saada. Ladudes ei olnud vastavat paberit, kuna vabrikud valmistavad paberit ainult suuremate tellimiste jaoks.

Järgmine number ilmub enne lihavõtte - pühade vaheajaga ja järjekordne number 1. mailis.

Illustratsioonid nr. 10-das olid Helene Jegorov'ilt (esimene) ja Elmiira Manna'lt (teine); mõlemad õpilased II-a klassist.

Käesoleva nri illustratsioonid on II-a kl. õpilaselt Juta Otsasson'ilt (esimene) ja V-a kl. õp. S. Adamson'ilt (teine).

Kaas IV-c kl. õpilaselt H. Rehesaarelt.

=====
Valesti mõistetud.

Noormees saab tease noormehega kokku ja jutustab talle ülevas tujus järgmist:

"Ma sain eile tutvaks ühe preiliga - nime ma ei nimeta - ja ta hakkas mulle nii ekspluateerima, et ma ei teadnud, mis oleksin teinud."

"Kuidas ta sind siis ekspluateeris?"

"Ega mina kindlasti ei tea, kas mina talles ekspluateerisin, kuid tema ekspluateeris mulle küll nii, et kuidagi ei saanud temast lahkuda."

"Mh...!"

=====
Verev ja lilla.

Tõusik, kes on tellinud paremalt žesti kunstnikult oma näopildi, kõneleb kohvikus sellest loost oma sõbrale järgmiselt:

"Ma tellse ka nüit kunstnik N.N-ilt endale poterei. Massa talle häste, kuid tei nisukese kauba, et ta ei tohi panna ei verevät ega lillat värvi. Ent kae kurja, ütškörd, kui ma timä iin poseerse, timä muudkui laob verevät ja lillat, verevät ja lillat. Mul karas heng täis ja ma kärati: "Mis sa nüit tiid? Kas sul meelest ära on lännü, kuidas olli me leping? Sa panet jälle verevät ja lillat. Sa tiiät, et ma häste massa, ja kaup olgu kaup." Lei tõsel siss nägu vereväs ja vaband, et ta paneb verevät ja lillat ainult alusvärvis ja katsegi siss selle tõse värviga kinni. Ega's neidega muidu ei saa, piät olema neide vastu kroonu. Mina massa häste, siss piäp ka pilt saama nisuke, kui ma esi taha."

